

Sloupnický

PELMEL

Ročník 13 ✦ Červen 2011

Časopis obce Sloupnice

Vybíráme z obsahu:

37. ročník
turistického pochodu

03

Zprávy
obecního úřadu

04

Mezinárodní
návštěva

10

Úkol zněl jasně:
dostat se na Hronov

11

Rozhovor –
Mother's angels

12

Také vám připadá, že se mezi lidmi vytrácí důvěra? Může se snad zdát, že v dnešním světě je to jen zastaralé bezobsažné slovo vhodné leda tak pro konešení malých dětí. My, dospělí, si přece dokážeme napsat a podepsat propracované smlouvy, zákony či pravidla! Bez důvěry se ale v životě neobejde ani ten největší cynik. Bez ohledu na psané normy a zjevné povinnosti přece musíme důvěřovat ostatním řidičům, že zastaví na červenou. Musíme důvěřovat zubaři, když se k našim ústům blíží s vrčící vrtačkou. Musíme věřit, že potraviny, které si kupujeme, nám neublíží.

Uvedené příklady jsou otázkou života a smrti (nebo přinejmenším zdraví) a nic jiného, než důvěřovat, nám v těch situacích nezbyvá. Jindy ale máme možnost volby. Půjčit/nepůjčit peníze sousedovi v nouzi? Zastavit/nezastavit řidiči, kterému se porouchalo auto? Vzít/nevzít stopaře?... Jak se rozhodneme, je projevem naší vstřícnosti a hlavně důvěry, že nebudeme okradeni, zneužiti. Většina z nás v takových případech zareaguje negativně. Ale proč? Víím z vlastní zkušenosti i zážitků svých známých, že v některých jiných zemích si lidé důvěřují tak, až nám to vyrazí dech – odemknutá auta na parkovišti, nabídka na nocleh neznámému turistovi nebo dokonce půjčení klíčů od vlastního domu! Proč nad tím tady kroutíme hlavami? Protože máme plno špatných zkušeností? Nebo je nedůvěra v našich povahách nějak historicky zakódovaná? Nevím. Možná, že naše společnost ještě není dost zralá na projevy důvěry a zejména na její nezneužití, ale když to jde jinde ve světě, proč by to nemělo jít i u nás? Myslím si, že obyčejná, nevynucená důvěra mezi lidmi je pro každého z nás stejně důležitá jako důvěra ve svého lékaře, i když nám bez ní žádná přímá újma nehrozí. A taky myslím, že je potřeba důvěru „pěstovat“ a učit se ji nezneužívat.

Proto mě tak potěšil nápad pana Nováka (někdejšího školníka), který na jaře v lese u Antonička na vlastní náklady a úsilí nabídl drobné občerstvení. Žádný prodejní automat, žádná hlídací kamera. Prostě jen volně ložené nápoje a něco malého na zub, co „zákazník“ zaplatí do kasičky. Nejsem sám, komu tím udělal radost. Mám pocit, že záznamy v sešitku svědčí o nadšení kolemjdoucích ani ne tak z možnosti zahnat hlad a žízeň, ale právě z toho, že nám někdo projevuje takovou důvěru. Objevily se tam také komentáře ve stylu „to jsem zvědavý, jak dlouho to tady vydrží“. A ono to fungovalo!

Dokonce se stalo, že se v kase objevilo víc peněz, než bylo třeba! Po pár týdnech se ale přihodilo to, co (bohužel) mnozí očekávali – někdo kasičku vypáčil a peníze ukradl. A pan Novák se celkem pochopitelně rozhodl s touto „službou lidem dobré vůle“ skoncovat. Je to škoda pro nás pro všechny, ať už k Antoničkovi chodíme, nebo ne.

Snad ale šlo „jen“ o klukovinu a ne o nějaký plánovaný zločin, proto bych se přimlouval, aby to pan Novák ještě zkusil. Dobré úmysly by neměly prohrávat s ojedinělými projevy hlouposti a bezohlednosti. Doufám, že nejsem tak naivní, když věřím, že většina z nás nejsme zloději a podvodníci a že důvěru druhých nezklameme. Dík patří těm, kteří ji do nás i přes špatné zkušenosti stále vkládají.

37. ročník turistického pochodu

Ano, milí čtenáři, letos proběhl již 37. ročník pochodu sloupnickými lesy. I když jsem se z počátku prala s myšlenkou zůstat zachumlaná pod peřinou a toulat se po lesích jen v mých snech, nakonec přece jen zvítězila chuť pochytit všemi smysly alespoň část té naší krásné krajiny. A tak jsem se s batůžkem na zádech a v doprovodu mé „pelmelové kolegyně“ vydala na fotbalové hřiště, výchozí bod naší výpravy. Z možných pěších tras 8, 15 nebo 25 kilometrů jsme po krátkém uvážením zvolily tu nejméně náročnou. Jednak proto, že mraky tancující kolem slunce budily respekt, jednak jsem nechtěla přecenit své fyzické možnosti. Sport mám sice moc ráda, ale co si budeme nalhávat, poslední dobou pro mě největší tělesnou aktivitu představuje dobíhání ranního autobusu.

Z hřiště jsme nejprve zamířili k lesu, odkud nás červené fábročky naváděly na rozcestí na Křepelníku. Po tom, co nás přešel asi 58. člověk, v mé hlavě vyvstala otázka, jestli jsme přece jen nezvolily moc volné tempo, a začala být ráda, že jsme se nerozhodly pro patnáct kilometrů, protože takhle alespoň existovala možnost, že se do šestnácti hodin dostaneme na hřiště. Nakonec jsme zdárně dorazili až na Vilámov, kde byla první (i poslední) kontrolní stanice. Zároveň se nám tu

dostalo i bohatého občerstvení, které všem zúčastněným jistě přišlo vhod. Nadopovány tatrankami jsme se opět vydaly na cestu. Zatímco jsme vesele krok za krokem víc a víc ukrajovaly vzdálenost zbývající do cíle, má velmi prozíravá společnice si všimla, že už nás nikdo nepředchází, ale nikdo nejde ani za námi, dokonce i žlutá značka záhadně zmizela. Tento fakt nás donutil vrátit se na správnou cestu, po níž jsme se již úspěšně dostali na hřiště, kde jsme si po zbytek odpoledne mohly užívat doprovodného programu.

Letošního pochodu se zúčastnilo celkem 801 osob. Jeden z hlavních organizátorů, pan Havlíček, říká: „Náš rekord 1050 osob sice nepadl, ale i tak můžeme letošní ročník hodnotit jako vydařený.“ Sama se k němu musím připojit, opravdu jsem si tuto turistickou akci užila a to i přes to, že jsem vyznavačkou názoru, že příroda vás dovede skutečně pohltit, jen když jste sami. „Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se na přípravě pochodu podíleli. Poděkování samozřejmě patří i našim sponzorům,“ dodává pan Havlíček. A co vám na závěr vzkáží já? Nebojte se na chvíli opřít od všedních starostí a vydejte se „ochutnávat“ překrásnou okolní krajinu, ať už sami, nebo zase za rok na pochodu sloupnickými lesy. Stojí to za to...

Poznámka pod čarou: Jak mně sdělil pan Havlíček, pochodu se zúčastnili i (promiňte mi tento výraz) „nevycválaní grázlové“, kteří

vypáčili a vykradli pokladničku u Antoníčka, určenou na příspěvky za nabídnuté občerstvení. Udivuje mě, že někteří lidé v sobě nemají ani špetku svědomí. Ale to je téma samo pro sebe...
-TEŠ-

Zastavily jsme pár kolemjdoucích a zeptaly se na jejich dojmy z pochodu:

1. Po kolikáté jste se pochodu zúčastnili?
2. Jakou trasu jste si vybrali?
3. Šlo se vám dobře, nebo jste se v průběhu cesty museli vypořádat s nějakým problémem?
4. Myslíte si, že vlivem moderních technologií zájem lidí o turistiku rok od roku klesá, nebo je to stejné jako v minulosti?
5. Zajímáte se o turistiku více? Jestli ano, prozradíte nám nejkrásnější kout, který jste navštívili?

Jelínkovi, Litomyšl

1. Letos absolvujeme tento pochod poprvé.
2. Kvůli naší malé jsme šli osmičku.
3. Šlo se nám perfektně, byli jsme spokojeni.
4. Já si myslím, že lidé se v dnešní době zajímají o turistiku méně. Není na to tolik času.
5. Moc se o ni nezajímáme. Já mám v práci kolegyni, která patří mezi pořadatele této akce. Takže nás vlastně vytáhla ona.

Posloví, Sloupnice

1. Už jsme na pochodu byli víckrát. Tak pětkrát, šestkrát.
2. Vybrali jsme si trasu dlouhou osm kilometrů.
3. Je pěkně, takže se nám šlo dobře.
4. Myslím si, že turistika se vrátila. Zase je moderní a zájem lidí roste.
5. Ano, chodíme moc rádi. Tady v Čechách se mám líbí Orlické hory, Jeseníky... Na Slovensku Tatry.

Třídění odpadů

Společnost ASEKOL, která pro naši obec zajišťuje sběr a recyklaci tříděných elektrozařízení, nám poskytla informaci, že díky zodpovědným občanům ušetřila naše obec životnímu prostředí řadu surovin. Pro ilustraci: zpětný odběr a recyklace jedné televize uspoří tolik energie, kolik spotřebuje žárovka za čtyři měsíce nepřetržitého svícení, spotřebu ropy osobního automobilu za 22 km jízdy nebo zabrání vzniku odpadní vody z deseti sprchování. Z vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském díky vytříděným 72 televizím a 41 monitorům uspořili 17 kWh elektřiny, 333 litrů ropy, 84 673 litrů vody a 761 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 4 tuny CO₂ a produkci nebezpečných odpadů o 17 tun. Když si uvědomíme, že například osobní automobil vyprodukuje za rok provozu 2 tuny skleníkových plynů a jedna čtyřčlenná domácnost průměrně ročně spotřebuje 2,2 MWh elektrické energie, jsou to impozantní čísla. Přestože studie byla zaměřena pouze na televize a monitory, přínos pro životní prostředí představuje recyklace i všech ostatních druhů starých spotřebičů. Díky si tedy zaslouží všichni, kteří elektroodpad nevyhazují do popelnice nebo dokonce do přírody, ale nosí jej do sběrného dvora. Za rok 2010 získala naše obec od společností zabývajících se tříděným odpadem cca 57 tisíc korun. Všem, kteří neberou třídění odpadu na lehkou váhu, patří díky.

Změna územního plánu

20. dubna proběhlo na obecním úřadu veřejné projednání změny č. 2 územního plánu obce Sloupnice. Vzhledem k tomu, že někteří spoluobčané měli ke změně odůvodněné připomínky, bude územní

plán o tyto připomínky doplněn a veřejně projednávání se bude opakovat. Předpokládaný termín projednání bude znám po zapracování do dokumentu a jeho termín bude zveřejněn na úřední desce i v elektronické podobě.

Stavební akce

Začátkem května byla na webových stránkách obce zveřejněna písemná výzva k podání nabídky na stavební práce na akci „Realizace úspor energie ZŠ Sloupnice“. Stavba by měla být zahájena v půlce června a dokončena do dvaceti týdnů. Jisté komplikace nastaly s přípravou výstavby čističky odpadních vod a kanalizace. Projekt pro stavební povolení byl v dubnu téměř hotov, ale vyskytly se určité majetkoprávní potíže s umístěním přečerpávací stanice ve „Drahách“ a s umístěním mostu na Dolní Sloupnici proti Karlíkovým. V obou případech se hledá vhodné řešení, které by co možná nejméně ublížilo dotčeným spoluobčanům. Další problém je s vlastnictvím části potoka, který spravuje Povodí Labe, avšak v určitých místech (zejména tam, kde kdysi byly náhony k mlýnům) je stále veden jako vlastník MNV Sloupnice. Úřad pro zastupování států ve věcech majetkových ve Svitavách nyní hledá možnost, jak pozemky převést buď na obec, nebo na Povodí Labe. Až bude vyřešen tento problém, vyjádří se majitel, zda je možné na tento pozemek s kanalizací vstoupit.

Školní jídelna

Na základě jednání s Krajským úřadem Pardubického kraje se konečně našlo řešení, jak přihlásit školní jídelnu do sítě škol a tím dostávat dotace na její provoz. Byla to zdlouhavá jednání, kdy hlavně

Krajská hygienická stanice si neustále kladla požadavky, jak by jídelna a výdejna obědů měla vypadat. Až osobní návštěva ředitele školského odboru Pardubického kraje pana Hofmana přispěla k tomu, že úředníci z hygienické stanice změnila názor a od 1. září letošního roku bude školní jídelna součástí základní školy. Zastupitelstvo obce schválilo podání žádosti na Pardubický kraj o zařazení školní jídelny jako součást základní školy Sloupnice. Chtěl bych tímto poděkovat řediteli školy Mgr. Václavu Sychrovi za iniciativu, kterou vynakládal po celou dobu od jmenování ředitelem pro to, aby se školní jídelna stala součástí základní školy a tím byl zajištěn pravidelný finanční přínos na její provoz. Pro obec to znamená úsporu financí cca 300 tisíc korun za rok. Děkuji i čtyřem zaměstnankyním z Domova pro seniory ve Sloupnici ze služeb stravování, že pochopily závažnost situace a přistoupily na podmínky, které jim byly stanoveny, a dohodly se s vedením školy a domova pro seniory na zdárném průběhu vaření obědů pro žáky a pracovníky školy.

Snižování počtu matričních úřadů

Zastupitelstvo se na svém zasedání zabývalo dopisem z ministerstva vnitra ohledně snižování počtu matričních úřadů. Kategoricky s návrhem ministerstva vnitra nesouhlasí. Společně se zástupci dalších obcí jsme na setkání na Pardubickém kraji 10. května dali tento nesouhlas jasně najevo. Byl by to další krok zpět, kdy by se úředníci vzdělali lidem. O dalším vývoji vás budeme informovat

Závěrečný účet obce

Zastupitelstvo dále schválilo ZÁVĚREČNÝ ÚČET OBCE SLOUPNICE ZA ROK 2010. Ten je k dispozici k nahlédnutí na obecním úřadu u paní účetní nebo na webových stránkách obce. Díky dotacím od státu a Pardubického kraje hospodařila obec s přebytkem 2 135 tisíc korun. Do hospodaření obce spadají i příspěvkové organizace obce DPS,

ZŠ a MŠ. Všechny hospodařily s mírným přebytkem. Závěrečný účet obsahuje i stav financí ve Fondu rozvoje bydlení. V loňském roce jsme museli vrátit desetiletou půjčku ministerstva financí ve výši 1,2 milionů korun poskytnutou na zřízení fondu. Obecní rozpočet tím však zatížen nebyl, protože se díky úročení půjček pro obyvatele vytvořila rezerva, z níž se půjčka ministerstvu splatila. Ke konci loňského roku bylo ve fondu 226 502 Kč. Fond rozvoje bydlení byl posílen o částku 300 000 Kč, aby i nadále bylo umožněno občanům naší obce získat půjčku na opravu a zvelebení svoji nemovitosti.

Upozornění

Upozorňujeme občany, že skládka výkopového materiálu a stavební suti v Dolní Sloupnici u paní Smolové (v Hati) byla ukončena. Paní Smolová vás tímto žádá, aby se na sládku již nic nenaváželo. Tímto prosíme spoluobčany, kteří mají na svém pozemku větší lokalitu, kam by se tento materiál mohl uskladnit, ať podají zprávu na obecní úřad.

Lékařská pohotovost v kraji

Rozsah poskytované péče Lékařské služby první pomoci (LSPP) v Pardubickém kraji se od 1. května sjednotí. Lékaři ve Svitavách, Chrudimí, Ústí nad Orlicí a Litomyšli budou sloužit na pohotovosti jen o víkendy. Pouze v Pardubicích, kde není rozdíl mezi počtem pacientů ve všední a sváteční den, zůstane ordinace doba zachována v původním rozsahu, tedy po celý týden. Změny vycházejí z dlouhodobé statistiky návštěvnosti a nijak nesnižují zajištění lékařské péče. Pacienti s akutními problémy budou ošetřeni v nemocnici, ve všední dny by měli využívat služeb svého praktického lékaře a v případě ohrožení života volat záchrannou službu.

Litomyšlská nemocnice slouží pohotovost o víkendech a svátcích od 13 do 18 hodin a Orlickoústecká nemocnice v pátek od 17 do 21 hodin a o víkendech a svátcích od 9 do 18 hodin.

Jak to vidí zastupitelé?

1. Proč jste se rozhodl(a) kandidovat do obecního zastupitelstva?
2. Kdybyste měl(a) možnost a záleželo by pouze na Vás, co byste chtěl(a) ve Sloupnici změnit nebo zrealizovat?
3. Čeho nebo koho si ve Sloupnici ceníte?
4. Máte pocit, že se zdejší obyvatelé dostatečně zajímají o dění v obci? Proč?

Mgr. ALENA POPELKOVÁ SDRUŽENÍ NEZ. KANDIDÁTŮ – VENKOV

1. Kandidovala jsem už počtvrté. Poprvé to nevyšlo a teď jsem v zastupitelstvu 3. volební období. Důvod byl asi hlavně ten, že jsem byla od mládí zvyklá něco pro Sloupnici v různých oblastech dělat. Naposledy to bylo vedení obecní kroniky. A i když jsem před 16 lety odešla ze sloupnické školy, pocit podílet se na dění v obci stále zůstal.

2. Jak jsem řekla, působila jsem 15 let na zdejší škole, takže mojí hlavní prioritou je její rekonstrukce. Mnoho věcí se tam sice změnilo, ale to, s čím jsme se potýkali už tehdy (netěsnící okna, opadávající omítka atd.), stále zůstává. Dál bych si přála, aby se nám podařilo konečně vybudovat alespoň malá dětská hřiště, kde by si mohly děti hrát a maminky si přitom popovídat. Kdybych měla tu možnost a mohla něco změnit, byly by to vztahy mezi lidmi. Myslím si, že v dnešní uspěchané době není nic lepšího, než přijít domů, odpočinout si třeba na zahradě, popovídat si se sousedy nebo přáteli a ne se stresovat nějakými, často nesmyslnými, spory.

3. Toho by bylo určitě víc, ale alespoň tři příklady: Cením si toho, že v zastupitelstvu pracují lidé, kterým jde hlavně o Sloupnici a i když kandidovali za různé strany nebo sdružení, ve většině případů se dokáží dohodnout bez ohledu na nějaké stranické rozepře. Cením si také lidí, kteří pracují v různých organizacích a spolcích a dokáží zorganizovat třeba kulturní nebo sportovní akce pro ostatní. Z dřívějších zkušeností vím, jak je to náročné. A určitě si cením všech lidí, kterým není lhostejné, jak naše obec vypadá a snaží se udržovat a upravovat i ty prostory, které jsou za jejich plotem „na obecním“.

4. Nemožu posoudit, do jaké míry se obyvatelé zajímají o dění v obci, třeba jim stačí přečíst si Pelmel. Ale já bych uvítala, kdyby se více zúčastňovali veřejných zasedání, kde by mohli svými připomínkami a náměty ovlivnit činnost zastupitelstva. Je pravidlem, že vždy přijde pouze ten občan, který potřebuje vyřešit jen svoji záležitost. Máme ve vsi mnoho organizací a jejich představitelé by se měli podle mého názoru určitě těchto jednání účastnit.

FRANTIŠEK ŠEJBL STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ

1. Rozhodl jsem se kandidovat do komunálních voleb, protože mi není lhostejné, v jaké vesnici žiji. Nechci jen pasivně čekat, co nám někdo na podnosu přinese. Chci se svými nápady, schopnostmi a iniciativami zapojit plně do dalšího rozvoje Sloupnice. Tímto děkuji všem občanům, kteří mi dali svůj hlas a podpořili mě.

2. Myslím, že člověk sám nic nedokáže, ale věřím, že zastupitelstvo jako celek se bude vždy dobře rozhodovat a že dostojíme volebním slibům, které jsme si stanovili. Sám za sebe si přeji především, aby se důsledně opravoval a udržoval obecní majetek, rozhodně nechci omezovat služby, které dobře fungují, ale naopak, aby se rozšířily, a zvýšit bezpečnost v naší obci.

3. Na naší vesnici velmi oceňuji služby, které jsou poskytované pro obyvatele. Mám na mysli především obchody, zdravotní středisko s lékárnou, restaurace, řeznictví, poštu, sociální služby pro starší občany a mnohé další. Také neoddiskutovatelná je poloha naší obce mezi městy a samozřejmě krásná okolní krajina.

Také si velmi cením činnosti veškerých místních spolků, které se starají nejen o kulturní akce, ale i ostatní dění v obci.

4. Dle mého názoru se občané naší obce o dění nezajímají, usuzuji tak podle účasti občanů na veřejných schůzích zastupitelů. Mnozí občané vše kritizují pouze v úzkém okruhu, ale na veřejnosti se neprojeví. Samozřejmě místních „remcalů“ je velké množství, ale za svůj názor se veřejně postaví málokdo. Také informace ze zasedání jsou často dosti zkrácené či „upravené“. Tak si myslím, že pokud se budou občané více zajímat o dění v obci, zlepší se nejen jejich informovanost, ale především mohou svými názory ovlivnit dění v obci.

Mgr. MICHAELA VESELÁ KDU-ČSL

1. V obecním zastupitelstvu pracuji již třetí volební období. Nejtěžší rozhodování o kandidatuře bývá nejspíš to úplně první, protože člověk zcela přesně neví, do čeho jde. Kandiduje-li opakovaně, rozhodování již je snadnější, protože obsah i objem práce v zastupitelstvu je zřejmý z předchozích období. K těm hlavním motivům samozřejmě patří fakt, že některé problémy Vám nejsou lhostejné, pocit odpovědnosti za jejich vývoj, snaha věci měnit a zlepšovat k lepšímu, ale právě tyto motivy naplňovat není rozhodně jednoduché, protože co zastupitel, to jiný pohled na věc. Nežřídka jde o hledání mnoha kompromisních řešení. Prvopočáteční představy o zlepšování a změnách shledávám po letech zkušeností v zastupitelstvu jako naivistické.

2. Odpověď na tuto otázku by určitě svým rozsahem vydala na celou knihu. Nakonec bych asi odpovídala podobně jako ostatní zastupitelé dotazovaní v předchozích číslech PELMELU, protože většina problémů, které zastupitelé řeší, je o penězích. Kdybych, ale měla opravdu moc a možnost..., naplňovalo by mě spokojenosti, kdybychom uměli rozhodovat tak, abychom nikdy nikomu neublížili a neukřivdili. Abychom vždy dokázali občanům vyhovět k jejich spokojenosti a vyvarovali se chyby, protože zůstává skutečností, že my jsme tu pro ně, ne naopak. Ze své vlastní zkušenosti znám situace, kdy v důsledku nedobrých právních norem, nařízení či nesprávného postupu úředníka, rozhodnutí apod., se člověk může dostat do tíživé situace, kdy se nedokáže bránit. Nepovažuji za správné si myslet, že v obecním zájmu můžeme nutit jednotlivce k rozhodnutím, kterým se brání s odůvodněním nadřazenosti obecního zájmu či jiných zájmů. Toto jsou přesně momenty, kdy práci zastupitele nemá ráda.

3. Sloupnice je obec s dlouhou historií, živou současností a věřím, že bude vzkvétat i v budoucnu. Dědictví, které nám bylo předáno našimi předky by mělo být citlivě spravováno, ať již jde o školu, kostely či klášter. Mnohé opravy těchto, pro nás, vzácných budov jsou velmi aktuální. V krátké budoucnosti nás čekají oslavy 300 let od založení Římskokatolické farnosti ve Sloupnici. V souvislosti s touto událostí je plánována oprava fary, která rovněž bude vyžadovat nemalé finanční prostředky. Brzy započnou práce na škole. Věřím, že všechna tato i další díla budou zdárně realizována, aby zvelebovala obec a připomínala památku všech, kdo se v minulosti o ně zaslou-

žili. Pokud bych měla jmenovat místní osobnosti, kterých si vážím, byl by to dlouhý seznam a nerada bych někoho opomněla. Je jisté, že u nás žije mnoho šikovných, poctivých a milých lidí.

4. Znechucení a apatie vyplývající z vysoké politiky se do jisté míry může promítat i do zájmu občanů o problematiku obecní. Z účasti na veřejných zasedáních zastupitelstva lze nabýt dojmu, že občané příliš zájem nemají. Myslím, že svůj čas věnují záležitostem, které jsou v danou chvíli pro ně bližší. Setkávám se však s tím, že se ptají zastupitelů, kupují si Pelmel, což zájem o dění v obci je. Zkrátka je zajímavá problém a jeho řešení a po té si jej předávají ústně. Myslím, že je odrazují zdoluhavá jednání.

JOSEF VONDRA SPORTOVNÍ KLUB SLOUPNICE

1. Byl jsem osloven sportovním klubem a zároveň mile překvapen počtem hlasů od občanů, kteří mi dali důvěru, abych se podílel na chodu a rozvoji obce.

2. Je spousta věcí, které bych ve Sloupnici změnil. Začal bych těmi nejmenšími. Od poskytnutí sportovních a zájmových aktivit pro všechny spoluobčany, abychom za těmito aktivitami nemuseli jezdit do okolních obcí.

3. Cením si pracovitých a rozumných lidí, kteří si stojí za svými názory.

4. Z mé zkušenosti se domnívám, že „sloupenští“ se strašně málo zajímají o celkové dění v obci. Stále zde pětřtrvávají vztahy mezi „dolňáky a hornáky“. Měli bychom zapomenout na to, co bylo, a být jako jeden „team“, který má dobrý pocit z dobře odvedené práce. –IKS–

Okénko základní školy

Den Země všemi smysly

Letošní Den Země se konal pod záštitou Lesů ČR, krajské ředitelství Choceň. Začal u nás ve škole už na začátku března besedou dětí z 1. a 2. třídy s lesním pedagogem Ing. Krčilem o lese. Děti se dozvěděly mnoho zajímavého o stromech, rostlinách i zvířatech. Starší děti ze 3. a 4. třídy se vydaly 6. dubna už přímo do lesa. Zde si opět formou her a soutěží, které pro ně připravili pracovníci Lesů ČR, zopakovaly, co už o lese věděly, a hlavně se dozvěděly nové zajímavé věci. Dětem se tato akce velmi líbila.

No a 19. a 20. dubna už vypukl ten skutečný Den Země. Již tradičně součástí této akce je sběr plastů a starého papíru. Žáci z 8. a 9. třídy za pomoci vyučujících připravili pro své kamarády z 1. stupně množství soutěží a her, kde si ověřili svoje smysly. Vyzkoušeli si zrak při určování obrázků a sluch při hádání zvuků. Ale to nebylo vše. Podle čichu určovali, co tajemného bylo schováno ve sklenicích, a museli i ochutnat a určit 10 záhadných potravin. No a hmat? Na ten se také nezapomnělo. Protože se akce konala těsně před Velikonocemi, děti ukázaly svou zručnost při pletení tradiční pomlázky. Ve zbytku dopoledne si děti uklidily okolí školy.

Ve středu 20. dubna pokračovala tato akce pro žáky 2. stupně. Ti měli za úkol nejdříve shromáždit nasbírané plasty a naložit všechny starý papír. A potom? Potom na ně čekal hlavně úklid okolí školy a středu obce.

A kolik jsme toho nasbírali?

Celkem jsme do sběru odevzdali 5 363 kg starého papíru a 34 696 plastových obalů. To už je opravdu hodně!

A které třídy byly nejpilnější?

Na 1. stupni vyhrála 3. třída těsně před 5. třídou, na 2. stupni byla nejlepší 7. třída.

Nejpilnější sběrači se stali Zuzana Černá ze 3. třídy, která odevzdala 790 kg starého papíru, a Markéta Havlíčková ze 7. třídy, která přinesla 1 860 plastových obalů.

Tato velká akce se konala s finanční podporou Lesů ČR a ve spolupráci s jejími pracovníky, za což jim patří naše velké poděkování.

Fotografie z této akce si můžete prohlédnout na www.zs-sloupnice.cz

jedním z cílů našeho podniku je i oboustranná spolupráce s obcemi, jejich občany i zájmovými spolky, protože si uvědomujeme náš podíl na kvalitě života v prostoru, ve kterém společně žijeme. I z tohoto důvodu bych Vás rád krátce informoval o tom, co je u nás nového.

Na výroční členské schůzi 4. 3. 2011 byli zvoleni noví členové orgánů družstva a přijato usnesení, které ukládá hlavní úkoly pro rok 2011. Dlouholetému předsedovi Ing. Oldřichu Vašinovi byl za jeho celoživotní práci udělen titul Emeritní předseda družstva.

Průběh jarních prací byl poznamenán příznivým počasím. Polní práce byly zahájeny regeneračním přihnojením 1. 3. a první etapa prací byla ukončena sázením brambor 16. 4. Horší situace byla s přezimováním ozimů, kde později seté porosty a zejména únorové holomrazy poškodily část plodin, takže nakonec muselo být přeseťo 25 ha řepky ozimé a 4,5 ha jetelu v osevním postupu Řetová.

Rychlé a bezproblémové provedení jarních prací bylo možné díky vysokému pracovnímu nasazení všech pracovníků rostlinné výroby a mechanizace, ale i zapojením do provozu nového traktoru CASE MAGNUM 310, který byl pořízen ještě s dalším traktorem CASE MAXXUM 140 a návěsem FLIEGL ASW 270. V současné době probíhá sklizeň první seče objemových krmiv. Pro letošní rok máme záměr sklídit vyšší podíl ploch travních porostů a urychlit práce sklizní současně na dva silážní žlaby.

Na úseku živočišné výroby se podařilo zvýšit užitkovost mléčného skotu na téměř 22,28 litrů/ks a den. Bohužel za cenu zvýšení nákladů, zejména na krmění. Věříme, že příznivý vliv na výsledky budou mít také investice směřované k výrobě mléka v minulém období, jako byl nákup samostatného krmného vozu, dokončení opravy s novým osvětlením na OMD Horní Sloupnice a opravené silážní žlaby u KII v Horní Sloupnici.

V chovu prasat zatím stále dosahujeme dobrých výsledků, ukončili jsme druhý turnus výkrmu selat nakoupených o hmotnosti 6 kg a jediné, co nás dosud trápilo, byly nízké ceny jatečných prasat. Také ve výkrmu drůbeže jsme ukončili první turnus se solidními výsledky, odběratelem je staronově Rabbit Trhový Štěpánov.

Největším investičním záměrem v historii družstva je **výstavba bioplynové stanice v Němčicích**. Zemními pracemi byla zahájena výstavba silážních žlabů, pokračujeme společně se zástupci obce v přípravách projektu na využití tepla k vytápění a ohřevu TUV. Práce zatím pokračují podle stanoveného harmonogramu, takže zahájení zkušebního provozu stále můžeme plánovat na listopad letošního roku.

ŘEZNICTVÍ SLOUPNICE pokračuje ve stabilizaci výroby, průběžně zvyšujeme počet porážených kusů dobytka, rozšiřujeme sortiment a získáváme nové odběratele. Jatka obhájila veterinární audit s nejlepším hodnocením. Pozitivní je i růst tržeb na prodejních ve Sloupnici, Ústí nad Orlicí i v České Třebové, kde jsme prodejnu zrekonstruovali a dostala i nové grafické zpracování. Podruhé jsme se zúčastnili soutěže Regionální potravina a MLS Pardubického kraje, kde jsme uspěli a získali ocenění „MLS Pardubického kraje“ 2011 za výrobek Sloupnická játrová paštika. Dne 11. 6. byla možnost zakoupit výrobky z našeho řeznictví i v rámci Farmářského dne v Litomyšli na Touloucově náměstí.

Vedení družstva rozhodlo stejně jako v minulých letech o **výdeji naturálního obilí** ze sklizně 2010. Zájemci, kteří podali v termínu objednávku, si mohou ječmen, pšenici a kukuřici vyzvednout nejpozději do 23. 6. na posklizňové lince v Dolní Sloupnici (u Benešů DS čp. 4) každé úterý od 7.00 do 12.00 hod. a od 13.00 do 15.00 hod. a ve čtvrtek od 7.00 do 12.00 hod. a od 13.00 do 17.00 hod.

Tak jako každý rok, pořádáme zájezd pro své bývalé zaměstnance – důchodce. Letos se uskuteční 21. 6. 2011. Plánována je exkurze v podniku SOR Libchavy a na přečerpávací elektrárně Dlouhé Stráně.

ING. JAROSLAV VAŇOUS, PŘEDSEDA DRUŽSTVA

Mezinárodní návštěva

Když se zeptáte lidí ze Svitav, jestli znají Sloupnici, obvykle vám odvědí, že ten název už slyšeli, ale jen stěží dokáží popsat, kde přesně by tuto vesnici hledali. Obyvatelé v Pardubicích si pod pojmem Sloupnice spíše než malebnou vesnici na Litomyšlsku představí masožravou rostlinu. Kdybyste ale přijeli do Srbska, konkrétně tedy do městečka Bělá Crkvě, seznali byste, že tam naši ves znají dobře. Proč? Měli totiž možnost osobně ji poznat.

Družba jak se sluší a patří

Byl 30. duben, páteční podvečer, když mikrobuz zastavil před areálem Na Mlejnici a z něho vystoupilo patnáct srbských pánů. Počáteční drobné rozpaky se s prvními minutami společné konverzace rozplynuly. Následovala večere, po níž mělo proběhnout ubytování v rodinách a hlavně vydatný spánek. Bylo zřejmě naivní myslet si, že páni budou po dvanáctihodinové cestě unavení, a snad ještě naivnější, že nebudou příliš holdovat českému pivu. Únava neměla šanci, okamžitě se v tomto zlatavém moku utopila, a tak jsme se družili jaksepatří téměř až do samého rána. O to obdivuhodnější byl

elán, s jakým druhý den srbský sbor vystoupil nejprve v Domově pro seniory a večer Na Mlejnici při příležitosti pálení některých našich spoluobčanek. V neděli pak navícené české písně předvedli i na Andrlově chlumu. Další den zvečera jsme se s vidinou brzkého shledání s touto delegací rozloučili.

Kdo je za tuto mezinárodní návštěvu „vinen“?

Dobrá otázka. Nebylo to totiž tak, že by se srbský pěvecký sbor jednoho dne sešel a řekl si: „Hele, mohli bychom si vyrazit zazpívat někam do střední Evropy. Přinesu mapu a kam můj prst dopadne, tam se vydáme.“

a ukazováček padl zrovna na Sloupnici. Za všechno může Markéta Světlíková, která se v posledních letech jakožto zkušená režisérka výrazně podílela na rozkvětu sloupnického divadla. V srpnu loňského roku odjela do Srbska, aby zde vyučovala českou menšinu. Ano, těch patnáct pánů má zcela jistě předky z řad našinců, proto jste se s nimi docela dobře mohli dorozumívat česky (o jazykový výměnný pobyt se tedy nejednalo). Tato režisérka však na své „stádečko“ divadelníků v cizině nezanevřela a rozhodla se oživit nám všední dny družbou. –TEŠ–

Úkol zněl jasně: dostat se na Hronov

Markéta věští budoucnost

Pojďme se vrátit do roku 2008. Tehdy totiž Markéta Světlíková přišla na divadelní zkoušku a s úsměvem na tváři nám oznámila, že je čas secvičit další kus, a to ne ledajaký. Vybrala rovnou muzikál Aleluja, dobří lidé, který mají na svědomí Italové Pietro Garineli a Sandro Giovannini. Stála tam na jevišti a hledíc na nás, podobně jako Libuše hleděla na Prahu, věštila: „S tímhle kusem se podíváme na Hronov.“ Tenkrát jsme se na ni dívali, jako kdyby spadla z višně (i když nejbližší višně byla kilometr daleko). Abyste to s tím Hronovem chápali: snem každého amatérského herce je zahrát si právě na divadelní přehlídce Jiráskův Hronov. Je to totiž nejvyšší „meta“, které ochotnický soubor v Čechách může dosáhnout. Proto se nedivte, že jsme tenkrát pochybovali o Markétině zdraví. Brali jsme to však jako její chvilkové poblouznění a začali tvrdě nacvičovat. Hodiny a hodiny čtených

a zpívaných zkoušek po půl roce vystřídaly hodiny a hodiny zkoušek hraných. Nakonec jsme po téměř dvouletém procesu nacvičování poprvé vylezli před lidi. Hned druhé představení jsme odehráli na soutěži v Miletině, odkud nás porotci poslali na vyšší divadelní soutěž do Vysokého nad Jizerou, zastávku, ze které pro jeden jediný soubor vede cesta na Hronov. Asi tušíte, co bude následovat. Mozek se tomu skoro zdráhá uvěřit, ale nám se skutečně podařilo postoupit až na Hronov, kde jsme si v srpnu loňského roku své účinkování náležitě užili. Rozhodně to ale nevnímejte jako nějaké chlubení. Chtěli jsme vám jen sdělit, že jsme schopni dosáhnout i jiného prvenství, než je průměrné množství prolité kořalky na jednu zkoušku.

Principál vzkazuje

To, že jsme se dostali tak daleko, není jenom zásluhou Markétinou a naší, nýbrž

na tom máte podíl i vy. Na všechna naše představení (a nejen ta ve Sloupnici) jste nás chodili podporovat. Vždycky nám vaše přítomnost neuvěřitelně pomáhala, protože bez správně naladěných diváků by se dobré divadlo hrát nedalo. Proto slovy principála Jardy Nováka děkujeme všem svým členům i externím spolupracovníkům za celoroční obětavou práci, rodičům, ženuškám, mužičkům, dětičkám, milencům a milenkám, játrům a ledvinám za trpělivost, kterou s námi měli, a v neposlední řadě děkujeme Múzám za jejich polibky.

A závěrem?

Poslední muzikál nás vyčerpал natolik, že jsme si předepsali „rekonvalescentní divadelní dietu“ na dobu neurčitou. Ale nebojte se, milí příznivci sloupnického divadla. Přijde čas a my opět vystoupáme na „prkna, která znamenají svět“.

–TEŠ–

Rottrová versus Kubišová, věčný spor

Slávu si představuju jako dvě sestry. Ta první přichází po červeném koberci oděná v nádherných drahých šatech. Je okouzující a líbezná, každý by se s ní chtěl seznámit. Když se jí někdo líbí, omotá mu své krásné ruce kolem šíje a začne s ním tančit. Zpočátku vás naprosto uchvátí svým lehoučkým waltzem, jenže potom znenadání přejde na valčík a začne s vámi smýkat po parketě. Vy náhle ztrácíte rovnováhu a padáte na tvrdou zem. Tanec s ní byl příliš krátký na to, aby si někdo za půl roku vzpomněl, že jste spolu tančili. Po světě ale chodí i druhá Sláva, je to sestra té honosné dámy. Na sobě má docela prosté a obyčejné šaty, obličej brázdí četné vrásky, je nenalíčená, neschovává se za maskou. Obvykle skromně stojí v rohu pokoje mezi zmačkanými papíry, na než se autor marně pokouší složit slova tak, aby vytvořila harmonický sled a umožnila vznik nové písní. Svým společníkům zůstává věrná navždycky. Je na každém z nás, které z těchto sester dáme přednost. Sympatická hudební formace ve složení Jakub Dryml (autor textů a hudby, kytara, zpěv), Petr Lenoch (basa), Běda Hájek (bicí, vokály), Johnny Bartoschek (klávesy), Petr Mikulecký (technické zajištění) a Jakub Dajč (nový zvukař) se rozhodla stoupat nahoru namáhavě, po strmých schodech s prostou a skromnou Slávou namísto toho, aby se nechali vyvézt výtahem v doprovodu Slávy v drahých šatech. Říkají si Mother's angels a poslední dobou berou ty pomyslné schody „po dvou“. Už teď se o nich mluví jako o objevu české hudební scény. Za dobu svého působení stihli nahrát dvě desky: Žár (2006) a Můj dům (2010), natočit videoklipy k písním Leť a Dost!. Mimoto každoročně účinkují na předních českých festivalech a nejrůznějších akcích. Bylo mi potěšením strávit příjemné dopoledne s třemi členy této skupiny: Jakubem Drymlem, Petrem Lenochem a Bědou Hájkem. A zatímco Běda kluky psychicky podporoval, sloupníčtí rodáci, Petr s Jakubem, ochotně odpovídali na mé otázky.

Pojďme trochu zabrousit do minulosti... Kdy vznikl prvotní impuls, který vedl k vytvoření této hudební formace?

J: Takové naše „pra začátky“ pochází ještě z dob strávených na základní škole. Mám takový pocit, že kapela by mohla vzniknout ještě o několik let dříve, než skutečně vznikla.

Ale jelikož jsme Petr a já byli ve dvou zneprátených partách, mohli jsme spolu začít hrát až ve chvíli, kdy panovalo příměří (úsměv).

Nejnovější album Můj dům, na němž jste zůstali zcela věrní češtině, je poměrně velkým krokem vpřed. Skrývá se za touto nahrávkou nějaký příběh?

J: K té češtině jsme dozráli postupně. Zjistili jsme, že jsme garážová kapela z ČR. Cítíme se tady doma, a proto bychom k lidem chtěli prostřednictvím písní promlouvat v češtině. Myslím si, že už u toho zůstaneme nadobro. Teď k příběhu vztahujícímu se k desce... CD jsme natočili na popud skupiny Divokej Bill,

který si nás vybral jako předkapelu. Byla to výzva, proto jsme za pouhých pět dnů nahráli tuto desku. Myslím si, že jsme nejrychlejší skupina, co v tom studiu kdy nahrávala (smích).

V jedné recenzi na vaše stávající album jsem se dočetla, že „texty na sebe upoutávají pozornost gymnaziální neohrabanosti“. Jak to mám chápat?

J: To já sám nevím. Nicméně to беру jako počtu, protože na gymnáziu jsem nechodil. Navíc takhle aspoň každý pozná, že ty texty jsou skutečně moje (smích).

Teď se tedy spíš obrátím na tebe, Jakube. Kde čerpáš inspiraci pro tvorbu textů, ale i hudby?

J: Myslím, že to přijde shora. Člověk je v tom úplně nevině, je to dar. Někdo svrchu si prostě řekne: „Hele, myslím si, že už je čas mu zase něco poslat.“

P: Ty jsi vlastně jen takový prostředník...

Máte nějaký hudební vzor?

J: Baví nás objevovat nové kapely. Ale mám-li jmenovat, z těch zahraničních to jsou např. Muse, Coldplay apod. Z těch českých se nám hodně líbí zaniklá kapela Lucie.

P: Obvykle se na kapelách, které se nám líbí, shodneme. I když to opět nahlodává ten příběh dvou part. Já mám rád Martu Kubišovou a Kubovi se zase líbí Marie Rottrová. (pozn. redakce: následuje odmlka, ve které se Petr s Jakubem dohadují, která z těchto dvou zpěvaček se může pochlubit „větším

hlasem“. Nakonec však tento spor zůstává nevyřešen a nadále přetrvává).

Myslíte si, že česká hudební scéna má lidem co nabídnout?

J: Rozhodně má, i když je zde tlak velkých komerčních „táhel“. Ve mně to však skepticizmus nevyvolává. Ještě existují kapely, které si cestu razí poctivě. Je jich málo, ale určitě jsou.

V nedávné době jste vystupovali jako předkapela skupiny Divokej Bill. Podařilo se vám zorganizovat koncert ve sloupnické sokolovně, kde kromě vás a „Billů“ atmosféru umocnila i známá slovenská skupina Polemic. Byl pro vás tento koncert něčím výjimečným?

P: Bylo to výjimečné v tom smyslu, že jsme ve Sloupnici koncertovali asi po pěti letech. Navíc to byla právě prkna sokolovny, kde jsme poprvé vystoupili na veřejnost jako velcí rockeři.

J: Jo, bylo takové naše smnatální období (smích). Chtěl bych ještě zpětně poděkovat lidem ze Sloupnice, kteří nám s tím pomohli. Jen díky nim to i přes tu kvantu starostí vyšlo na výbornou a koncert se tak mohl stát výjimečným. Ve-

směs pozitivní reakce a 800 příchozích tuto skutečnost jen potvrzují. Náš velký dík patří všem, co se na této akci jakýmkoliv způsobem podíleli. Jmenovitě bychom pak chtěli poděkovat správci sokolovny panu Fišerovi, Ivoši Eliášovi, který nám pomohl s elektrickou, Petrovu tátovi panu Lenochovi a samozřejmě i panu starostovi Škeříkovi.

Nyní v rámci „JamRock Tour 2011“ hrajete po boku skupiny UDG, která je známá především u mladší generace. Můžeme se těšit, že této kapele budete chtít představit domovskou Sloupnici a opět zorganizujete nějaký koncert?

J: Teď se soustředíme na aktuálnější věci. Nicméně jsme přemýšleli, jestli z toho třeba neudělat nějakou tradici a každoročně ve Sloupnici neuspořádat obdobnou akci, jaká proběhla v prosinci. Ale nechme se překvapit...

Blížící se léto s sebou přinese mnohofestivalů, prozradíte nám, kde vás v nejbližší době můžeme vidět vystupovat?

J: Dojždíme turné s UDG. Potom nás čeká festival JamRock 2011 (9.–11. 6.), což je velký festival neda-leko Žamberka. Letos to je

pro nás o to výjimečnější, že budeme hrát v sobotu ve 21.00 před největší zahraniční hvězdou, britskými Reef. Také se zde pokusíme natočit naše první DVD, abychom mohli fanouškům nabídnout zase něco nového. Jinak nás čeká Rock for People, České Hrady, Mezi ploty... Mimo festivalů si také velice vážíme možnosti účinkovat na charitativním koncertu pro psychiatrickou léčebnu v Havlíčkově Brodě s názvem Benefice pro kolo-běžku, který se uskuteční na pozdím v havlíčkobrodském klubu OKO.

Pozn. red.: 8. 6. vystoupila kapela v České televizi v živém vysílání Dobrého rána.

P: Ale spoustu věcí máme ještě rozjednaných.

Jak vás poslouchám a nějaký ten rok sleduju, pro vás není z hudby úniku. Nebo snad sami v sobě cítíte nějaké skryté silnější puzení než hudební?

J: Já myslím, že ne. Každopádně každý z nás má mimo kapelu svoje další světy. Jak říká jeden z hlavních pořadatelů festivalu JamRock: „Muzika je krásná, ale pro život je to něco navíc. Takový dar, aby si člověk mohl udělat radost mimo ty všední starosti, které ho tíží.“ Ale samozřejmě je pro nás hudba na předním místě.

Klukům moc děkuju za rozhovor a přeju jim spoustu dalších (nejen) hudebních úspěchů!

-TEŠ-

Firma Šimůnek, s.r.o. cnc výroba,
která má provozovnu
v Dolní Sloupnici v bývalé
prodejně potravin,
hledá zaměstnance na pozici

obsluha kovoobráběcích strojů

Bližší informace podá pan Šimůnek
v provozovně
nebo na tel. 739 475 845

 602 178 401

Fotbalový oddíl SK Sloupnice pořádá

již 17. ročník turnaje v malé kopané

25. června 2011 na hřišti za školou

Večer zvou pořadatelé
na tradiční diskotéku.

Dne 8. června 2011
uplynulo 10 let od úmrtí pana

Pavla Veselého

Vzpomínají manželka, děti s rodinami
a ostatní příbuzní.

Společenská kronika

březen, duben
2011

NAROZENÍ

Anna Burdová, Horní Sloupnice
Tobiáš Čapek, Dolní Sloupnice
Vanesa Exnerová, Dolní Sloupnice
Tereza Tmějová, Horní Sloupnice

ŽIVOTNÍ JUBILEA BŘEZEN 2011

70 let +
Věra Dvořáková, Horní Sloupnice
Bohunka Křivánková, Dolní Sloupnice
Josef Karlík, Sloupnice-Končiny

85 let +
Vlasta Janecká, Dolní Sloupnice

86 let +
Vlasta Zachařová, Horní Sloupnice
Věra Šandlová, Domov pro seniory

ŽIVOTNÍ JUBILEA DUBEN 2011

80 let +
Marie Radinecká, Horní Sloupnice
Miluška Marková, Domov pro seniory

85 let +

Božena Janecká, Domov pro seniory
Jiří Kodytek, Dolní Sloupnice

86 let +

Anna Jeřábková, Domov pro seniory

93 let +

Marie Hendrychová, Domov pro seniory

ÚMRTÍ

Rozloučili jsme se se zemřelými
spoluobčany:

Miladou Vašinovou, Dolní Sloupnice
Růženou Kmoškovu, Domov pro seniory
Václavem Vodehnalem,
Domov pro seniory
Oldřichem Kolářem, Horní Sloupnice
Vlastou Wildtovou, Domov pro seniory
Marií Kroulíkovou, Horní Sloupnice

MILADA LIMBERSKÁ, MATRIKÁŘKA

Redakční poznámky

- Články a fotografie zasílejte v elektronické podobě.
- Příspěvky, prosíme, zasílejte nejpozději do dne uzávěrky příštího čísla. Nemůžeme zaručit, že příspěvky dodané po datu uzávěrky, budou otištěny.
- Své příspěvky konzultujte s dostatečným časovým předstihem s redakcí. Redakce si vyhrazuje právo výběru jednotlivých příspěvků.
- Cena za otištění inzerátu je 200 Kč pro místní, 500 Kč pro ostatní.
- Příspěvky, připomínky a dotazy zasílejte na adresu

pelmel@sloupnice.cz

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. července 2011.

Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde začátkem srpna 2011. Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně. Vydání 3. čísla 13. ročníku – 13. června 2011. Místo vydání – Sloupnice 196, IČ: 038 130. Registrováno referátem kultury Okresního úřadu Ústí nad Orlicí pod reg. č. 10/1991. Náklad 350 výtisků. Cena 5 Kč.

Redakce: Bc. Iveta Ksandrová, Ing. Martin Škeřík, Tereza Štochllová
Grafická úprava a sazba: Petr Bartoň – grafické studio claim
Tisk: DTP centrum, v.o.s. Svitavy

Ema Borovcová,
2. třída

Katka Pavelková,
4. třída